

Groga, ki se je metal z medvedom«, še marsikatero drugo slovensko hišo, morda prav takrat, ko bodo tudi turščico luščili, robkali ali ličkali. — Izmed »zgodovinskih povestic«, spisal J. St., je druga za naše čase in kraje premalo jasna. Duhovnik je pač moral imeti

ciborij pri sebi, ne samo jedne same sv. hostije. — Knjižico sklepajo Benedikove »Kratkočasnice in smešnice, nabrane iz vsakdanjega življenja«. Nekaj jih je že zelo znanih, pa jih človek še rad prebere. — Med prozajične spise so uvrščeni tudi pesniški proizvodi, bolj ali

Mohamedansko grobišče v Aleksandriji in Pompejev steber.
(Pogled od severne strani.)

manj umetno zloženi, kakoršen je pač njih vir. Hvalevredno je priobčevati jedrnate narodne pripovedke, v lepi vezani besedi pa so še zanimivejše.

Val. Bernik.

»Pekel« ali Tretja reč med štirimi poslednjimi. Slovencem za novo leto 1892.

spisal kanonik dr. Ivan Križanič. (Z dovoljenjem visokočast. kn. šk. lavantinskega ordinarijata.) V Mariboru. V založbi katol. tiskovnega društva. Tisek tiskarne sv. Cirila. — To je natančen naslov lični knjižici 64 strani, ki je izšla o novem letu in se dobiva v tiskarni sv. Cirila po 20 kr. —